

København. Man skal saaledes kunne fravige de Bestemmelser, der gælder for at kunne blive Medlem af Fondsbørsen, at vedkommende skal have 3 Aars Uddannelse som Vekselerer, skal deponere 50 000 Kr. og have Næringsadkomst som Vekselerer. Jeg er noget betænkelig ved at indsætte i Loven en Adgang til at give saadanne Lempelser, hvis jeg ikke kan faa nærmere at vide, hvad den skal bruges til. Den Gang Loven blev vedtaget, var der ogsaa Tale om, at der eventuelt skulde oprettes en Børs udenfor København, og alligevel satte man disse Bestemmelser ind i Loven om, hvad der skulde fordres af Fondsbørsens Medlemmer; saa paa dette Tidspunkt mente man altsaa ikke, at der var nogen særlig Grund til at gøre Lempelser. Det er muligt, at man tænker paa en Børs i de sønderjydske Landsdele. Hvis det er Tanken, foreligger der for saa vidt noget nyt, og jeg skal for mit Vedkommende ikke have noget imod, at man giver nogle Lempelser, hvis man anser det for nødvendigt for at indrette en Børs i denne Del af Landet; hvad der altsaa ikke var Tale om den Gang; men saa vilde jeg ganske vist foretrække, at saadanne særlige Regler blev givet ved en særlig Lov, i Stedet for at bemyndige Ministeren til at foretage saadanne Lempelser. Jeg vil antage, at man i Udvalget kan komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal.

De i § 2 foreslaaede Ændringer gaar ud paa at formindske de Afgifter, der hidtil er betalte af Fondsbørsens Medlemmer. I denne Forbindelse skal jeg ogsaa omtale den Ændring, som er foreslaaet til § 9. Hidtil har der til Statskassen været betalt af Vekselererne for Anerkendelsen 200 Kr. og 2 500 Kr. aarligt. Nu foreslaas det, at de 200 Kr. for Anerkendelsen een Gang for alle skal bibeholdes for Københavns Vedkommende, men nedsættes til 50 Kr. udenfor København. Det er naturligvis ikke noget stort Spørgsmaal, og det vil neppe kunne give Anledning til særlig megen Uenighed, men jeg anser dog ikke 200 Kr. een Gang for alle for at være et Beløb, der egentlig kan betyde noget, hvis man vil etablere en Fondsbørs et andet Sted. Bestemmelsen om, at den aarlige Afgift paa 2 500 Kr. skal bortfalde, anser jeg for langt mere betydelig. Jeg finder den Begrundelse, der er givet, meget svag. Da Forslaget var til Behandling sidste Gang i Rigsdagen, udtalte det daværende Medlem af Folketinget, Professor Birck, at han, da

han saa Afgiften paa 200 Kr., sagde til sig selv: Er det pr. Uge? Nej! Er det pr. Maaned? Nej! Er det pr. Aar? Nej, een Gang for alle! Han sagde, at det forundrede ham, at man havde fastsat denne lave Afgift, denne Forundring blev ogsaa delt af mange andre, og saa blev man enig om at fastsætte denne aarlige Afgift paa 2 500 Kr. Den forelaa ikke den Gang i det oprindelige Lovforslag. Det vakte ogsaa i konservative Kredse Forundring, at der ikke var nogen Afgift for Vekselererne, og man indsatte derfor i Loven en Bestemmelse om, at der skulde svares denne aarlige Afgift. Derfor forekommer det mig ogsaa, at der er nogen Grund til at forundre sig over, at Ministeriet nu foreslaar fuldstændig at stryge denne Afgift, som altsaa blev indsat i Loven for kort Tid siden, Loven har jo i Virkeligheden kun virket en relativ kort Tid. Jeg er ikke sikker paa, at det vil blive let at opnaa Enighed om at stryge den aarlige Afgift for Vekselererne, og jeg er heller ikke sikker paa, at Vekselerernes Stilling er saa daarlig, at det er nødvendigt.

I § 3 genoptrykkes den tidligere Lovs § 4. Det er den Paragraf, der indeholder Bestemmelserne om Fondsbørsens Medlemmer og de Forpligtelser, der paahviler dem. Her findes Bestemmelsen om, paa hvilken Maade de maa deltage i Spekulation. Jeg vil allerede nu sige, at jeg paa mit Partis Vegne agter at stille Ændringsforslag om, at denne Bestemmelse bliver forandret saaledes, at det bliver forbudt Fondsbørsens Medlemmer overhovedet at deltage i Spekulation.

De nye Regler, der foreslaas i § 3 om Udlaan af Værdipapirer, der for Kommittentens Regning ligger hos Vekselereren, kan jeg i det store og hele tiltræde, idet jeg mener, at man ikke bestemt og klart nok kan udtrykke, at der om det at udlaane Folks Papirer til en særlig Spekulation ofte imod den Interesse, som Papirets Ejer har, bør være saadanne almindelige Regler, at den Mand, som ejer Papirerne, ved, hvad der sker med dem. — Ligeledes kan jeg gaa med til de Bestemmelser, der foreslaas om at udvide Forpligtelserne til at gælde ogsaa de Vekselerere, der ikke er Medlemmer af Fondsbørsen. Jeg anser det for i høj Grad heldigt at faa Tilsynet udvidet til ogsaa at gælde disse, men jeg forstaar ikke, hvorfor man gør den Undtagelse overfor disse, at man ikke ogsaa forbyder dem at have Agenter. I den nugældende